पत्रान्तलग्नैर्जलविन्दुजालैराकृष्टमुक्ताफलजालशोभम् ।
तयोरुपर्यायतनालदण्डमाधत्त लक्ष्मीः कमलातपत्रम् ॥ ८९ ॥
द्विधाप्रयुक्तेन च वाङ्मयेन सरस्वती तन्मिथुनं नुनाव ।
संस्कारपूतेन वरं वरेण्यं वधूं सुखग्राह्यनिबन्धनेन ॥ ९० ॥
तौ सन्धिषु व्यञ्जितवृत्तिभेदं रसान्तरेषु प्रतिबद्धरागम् ।
अपश्यतामप्सरसां मुहूर्तं प्रयोगमाद्यं ललिताङ्गहारम् ॥ ९१ ॥
देवास्तदन्ते हरमूढभार्यं किरीटबद्धाञ्जलयो निपत्य ।
शापावसाने प्रतिपन्नमूर्तेर्ययाचिरे पञ्चशरस्य सेवाम् ॥ ९२ ॥
तस्यानुमेने भगवान्विमन्युर्व्यापारमात्मन्यपि सायकानाम् ।
कालप्रयुक्ता खलु कार्यविद्भिर्विज्ञापना भर्तृषु सिद्धिमेति ॥ ९३ ॥

---

89. Super illos LAKSHMIS tenebat umbellam e loto factam, longo arundinis baculo praeditam, quae aquae guttarum copia, foliis inhaerente, quasi margaritarum copiae splendorem sumpserat.

90. SARASVATIS sermone bifariam prolato par illud laudavit, eximium sponsum sermone qui elegantia purificatus erat, sponsam alio, cuius constructiones facile comprehendi poterant.

91. Tum per aliquod tempus ambo adspiciebant primum APSARASUM spectaculum, gratis gestibus actum, in cuius partibus personarum distinctio clare apparebat, et cum unaquaque animi affectione congruentes modi erant coniuncti.

92. Quo finito dei coniunctas manus ad vertices tollentes, procumbentes, SIVAM, qui uxorem duxerat, implorabant ut deum quinque sagittis armatum coleret, qui sub finem imprecationis corpus suum recuperaverat.

93. Venerabilis ille, ira dimissa, permisit ut huius sagittae in semet ipsum vim exercerent: nam admonitio, quae iusto tempore dominis fit a viris officii gnaris, ad finem pervenit.